

Universitätsbibliothek Wuppertal

Avctores Latinae Lingvae In Vnvm redacti corpvs

Godefroy, Denis

[Genevae], 1585

Cap. V. Nonnullarum dictionum in significato differentiae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-85](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-85)

NONNVLARVM DICTIONVM IN SIGNIFICATO DIFFERENTIÆ.

CAP. V.

Cupido & amor idem significare videntur, & est diuersitas. Cupido enim inconsiderata est necessitatis: Amor iudicij. Plaut. Bacchid. Cupido te conficit, ane amor? Idem Curcul. discreuit, & vim eiusdem diuersitatis expressit dicens: Quod Venus, Cupidò que imperat, suadet que amor. Afran. Homine: Amabit sapiens, cupient ceteri.

2 ¶ **Cupidinem cum feminino genere** dicimus, cupiditatem significamus. Virgil. Æneidos libro sexto: Quæ lucis miseris tam dira cupido: cum masculino, deum ipsum. Plaut. Mercator. Cupido, quantus es! Næu. Gymnastico: Ædepol, Cupido, cum tam pufillus sis, nimis multum vales.

3 ¶ **Inter Amare, & Diligere** hoc interest: quòd Amare vim habet maiorem; Diligere autem est leuiter amare. Cicero ad Brutum: Sic igitur facies, & me aut amabis, aut, quo contentus sum, diliges. Et libr. j. Clodius tribunus plebis designatus valde me diligit vel (vt *ἐμπαρκῶν τῶν* dicam) valde me amat. Idem ad Dolobellam: Quis erat, qui putaret ad eum amorem, quem erga te habebam, posse aliquid accedere? Tantum tamen accessit, vt mihi nunc denique amare videar, antea dilexisse.

4 ¶ **Perire, & Intirire**, plurimum differentie habent, quòd Perire leuior res est, & habet inuentionis spem, & non omnium rerum finem. Plaut. Capt. Qui per virtutem perit, at non interit.

5 ¶ **Alere, & Educare**, hoc distat: Alere, est victu temporali vitam sustentare; Educare autem ad fatietatem perpetuam educere. Plaut. Menæch. Nā illic homo homines, non aues educat. Acc. Andr. Alui, educaui: id facite gratum vt sit seni.

6 ¶ **Inter Tollere, & Ausferre**, est diuersitas. Tollere, est leuare, & erigere; Ausferre, legatum transferre. Virgil. lib. viij. Tollite cuncta, inquit, cæptòsque auferte labores. Turpil. Philopatro: Simul circumspectat. vbi preter se neminem Videt esse; tulit, aufert: ego clam consequor. Var. Sexag. Nunc quis patrem decem annorum natus, non modò aufert; sed tollet nisi veneno?

7 ¶ **Horrendum, & Horridum**, habent plurimam diuersitatem. Est enim Horrendum, tetrum, & vitabile. Virg. Æneid. iij. Conciliū horrendum. Horridum, plerunque exstans, & prominens, & incultum. Virgil. Æneid. iij. Et glacie riget horrida barba. Plaut. Pseudu-

lo: Papillarum horridularum oppressiuncule. Acc. Medea: Vt tristes turbinū toleraret hie-
mes, mare cum horret fluctibus. Lucil. Satyr. lib. xvj. Hi, quos diuitiæ producant, & caput vngunt Horridulum. M. Tul. de repub. lib. j. Sed vt ille, qui nauigat cum subito mare cepit horrescere. Idem de repub. lib. iij. Horum in se veritatem dicitur inhorruisse primū ciuitas. Varro Epistola ad Cæsarem: Interea propè ad occidentem solem horrescit mare. Sifenna Historiarum libro iij. Subito mare subhorrescere, cæcòsque fluctus in se prouolucere

8 **Inter Meretricem, & Prostibulum** hoc interest: quòd Meretrix, honestior loci est, & quæstus. nam meretrices à merendo dictæ sunt, quòd copiam sui tantummodo noctu facerent; Prostibula, quòd ante stabulum stet quæstus diurni, & nocturni causa. Plaut. Cistellaria manifestissimè discreuit: Intro ad bonam meretricem, ad stare in via solum. prostibula sanè est.

9 ¶ **Genitrix, à Matre**, hanc habet distantiam: quòd Genitrix, semper quæ genuerit, nuncupatur; Mater verò aliquando pro nutrice ponitur. Virgilius libro viij. Geminos huic vbera circum, Ludere pendentes pueros, & lambere matrem. Plaut. Menæc. Ita forma similes pueri, vt mater sua Non internolle posset, quæ mammam dabat, Neque ad eò mater ipsa, quæ illos pepererat.

10 ¶ **Pudet, & Piget**, hoc distat. Pudet enim verecundia est; Piget, pœnitentia. Plaut. Pseudulo: Nimirum id, quod pudet, facilius fertur quàm illud quod piget. Non dedisse istū pudet me, quia non accepi, piget. Idem Trinūmo: Pol pudere, quàm pigere præstat totidem litteris. Accius Neoptol. Do, & pudet que grauium me, & verò piget. Idem: An pro me, Da ne, quiete adiutem inuenio hortari pudet, nò prodesse id piget. Turpil. Demetrio: Pudet, pigetq; mei me. Pacu. Duloreste: Quid quondam & mihi piget paternum nomen, maternum pudet profari. Sallustius Iugurthæ bello: Nam postea quæ fecerit, incertum habeo pudeatne, an pigeat magis differere. Var. Parmen. Pudet me tui, & Musarum agnoscere, piget currere, & vnà sequi.

11 ¶ **Osculum, & Suauium**, his intellectibus discernuntur: quòd ab ore Osculum, Suauium, à suauitate dicitur. Varr. de vita populi Romani. Ideòque hoc ab ore dicitur osculum, non à suauitate, vnde suauium, quòd simi-

le sit suavitati.

12 *Inter Sacrificare, & Litare*, hoc interest. *Sacrificare*, est veniam petere: *Litare*, est propitiare, & votum impetrare. Virg. *Æneid.* iij. Tu modò posce Deos veniam, sacrisque litatis. id est, impetratis. Plaut. *Pœnulo*: Si hercle istuc vnquam factum est, tum me Iupiter faciat, vt semper sacrificem, neque vnquam litem.

13 *Expleri, & Satiari*, hanc habent differentiam. *Expleri*, est tantummodo plenū esse; *Satiari*, supra modum, & abundantiam. Lucr. lib. vj. Deinde animi ingrata naturam pascere semper, Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam. M. Tull. de repub. lib. vj. Graues enim dominæ cogitationum libidines, infinita quædam cogunt, atque imperant: quæ, quia nec expleri, nec satiari vllō modo possunt, ad omne facinus impellunt eos, qui illecebris suis incenduntur.

14 *Arcus, & Arquis*, hoc distant. *Arcus*, enim suspensus fornix appellatur. *Arquis* nō nisi qui in cælō apparet, quē Irim poëtæ dixerunt: vnde & *Arquati* dicuntur, quibus color, & oculi virent quasi in arqui similitudinem. Lucret. lib. vj. Tum color in nigris exstabat nubibus arquis.

15 *Fors, & Fortuna*, hoc distant. *Fors* est casus tēporalis; *Fortuna* dea. Acc. *Astyan.* Itera in quibus partibus (nanque audire volo) si est quē exopto, Et quo captus modo, fortunane an forte reperitur. Idem *Andromeda*: Multi in quo mulier animo sibi mala auferre in malis, Quibus natura praua magis, quàm fors, aut Fortuna obfuit. Lucil. *Satyr.* lib. xij. Cui parilem Fortuna locum, fatūmq; tulit fors. Idem eodem: Aut forte omnino, ac Fortuna vincere bello. Si forte ac temerè omnino, quid cursum ad honorem? Var. *Epist.* ad Fusum: Dij quæso, fors fortuna quantis commoditatibus hunc diem.

16 *Ferus, & Ferox*, hanc habent distantiam. *Ferus*, est saeuus; *Ferox*, est fortis. Acc. *Tereo*: Nouus nouo dabunt, aduena animo audaci in medium proripit sese ferox. Sallust. *Iugurth.* bello: Ille animo feroci negat se roties fulum Numidam pertimescere. Virg. *Æneidos* lib. ij. Ferus omnia Iupiter Argos Trastulit. Idem libro iij. Et frena ferox spumantia mandit.

17 *Antiquus, & Antiquior*, vt gradu, ita & intellectu distat. Nam *antiquus*, significat vetus. Virg. *Georg.* lib. ij. Antiquatque domos auium. *Antiquior* melior. Var. rerum humanarum lib. xx. Neque idonei ciues aliquid habent antiquius salute communi. Acc. *Phœnissis* abdracontis: Surpo amata exoratus, genere antiquior. Lucil. lib. xij. Quin potius vitam degas sedatus quietam, Quam tu antiquius facere, quàm vt hoc fecisse videaris.

Marc. Tull. de amicitia: Hoc quidem est proprium amicitia, sed antiquior, & pulchrior, & magis à natura profecta. Idem de repub. lib. j. Sed quoniam plurima beneficia continet patria, & est antiquior parens, quàm si quis (vt aiunt) curauerit: maior ei profectò quàm parenti debetur gratia.

18 *Faustum, & Festum*, his intellectibus discernuntur. etenim *Faustum* quasi à fauendo dictum, ac per hoc prosperum & propitium. vnde contrà infaustum minax, & inprosperum; *Festum*, verò sollemniter latum, & feriatum. Virgil. *Æneid.* lib. vj. Festòsque dies de nomine Phœbi. Terent. O faustum & felicem hunc diem.

19 *Cuius, & Cuiatis*, hæc est differentia. *Cuius* ad personam refertur hominis; *Cuiatis*, vnde significat. Acc. *Teleph.* Qui neque cuiatis esset, vnquam potuimus multi rogantes scire.

20 *Animus, & Anima*, hoc distant. *Animus* est, quo sapimus; *Anima*, qua viuimus. Acc. *Epig.* Sapimus animo, fruimur anima. sine animo anima est debilis. Var. *Andab.* In reliquo corpore ab hoc fonte diffusa est anima. Hinc animus ad intelligentiam tributus.

21 *Vultus, & Facies*, hoc distant. *Vultus*, est voluntas, quæ pro motu animi in facie ostenditur; *Facies* ipsa oris species. Sallust. *Cat.* Prorsus in facie, vultūque vecordia inerat. Lucil. *Satyr.* lib. j. Vultus item, vt facies morsciter morbus venenum. Tul. de offic. li. j. Præclaræque esse æquabilitas in omni vita, & idē saepe vultus, eadēque frons.

22 *Sebum, & Vnguentum*, habent hanc diuersitatem. *Sebum*, fit ex adipe ruminantium. Lucil. *Satyr.* lib. iij. Tisiphone te pulmonibus adirem, vnguetum Excoctum attuli Eumenidibus, sanctissima Erinys.

23 *Mussare, & Murmurare*, ita discernuntur: quòd *Mussare*, hominum fit occultè, & depressa voce loquētium, quod cælatum vellent. Virgil. x. Quid fortuna ferat, populi sed dicere mussant. Et alibi: Flēt mæsti, mussantque patres. *Murmurare*, autem, maioris soni est proximi ad tumultum. Virgil. *Georg.* j. Ex resonantia longè Litora misceri, & nemoris increbrescere murmur.

24 *Priores, & Primores*, hanc habent diuersitatem. *Priores* enim comparatiui sunt: gradus; *Primores* summa quæque res. Lucil. *Satyr.* lib. viij. Gallinaceus cum victor se galus honestè sustulit in digitos, primorè que erigit vnguis. Turpil. *Demet.* Sandalio iniixa digitis primoribus: Varr. *Armorum* iudicio: Vt in litore cancri digitis primoribus stare. Lucil. *Satyr.* li. xx. Calphurnij seua leger in Pisonis reprehendi, Eduxi que animam in primoribus naribus, Afran. *Vopisc.* Apage sis clientū animum in naribus primoribus vix perculi.

pertuli ædopol. Tul. Hort. Qui illum nescio quid, quod in primoribus habeat (vt aiunt) labris. Idem Orat. Quæ isti rhetores ne primoribus quidem labris attigissent.

25 ¶ *Poesis*, & *Poema* hanc habent distantiam. *Poesis* est textus scriptorum; *Poema*, inuentio parua, quæ paucis verbis expeditur. Lucil. Satyr. li. ix. Non hæc quid valeat, quidve hoc intersit illud Cognoscis primùm, hoc quod dicimus esse poema. Pars est parua 10
poema. Idem Epist. Item quæuis non magna pars poema est illa. ¶ *Poesis*, opus totum totaque illa summa est vna *ἁρσις*, vt annales Ennij. At quæstus vnum. Est maius multo, quam quod dixi ante poema. Quapropter dico, nemo, qui culpam Homerum Perpetuè culpam, neque quod dixi ante poemam Verbum vnum culpam verbū enthymemate malocum. Var. Parm. *Poema* est *ἁρσις ἐν ῥυθμῷ*, id est, verba plura modicè in quandam cõiecta formam. 20
Itaque etiam distichon epigrammation vocant poema. ¶ *Poesis* est perpetuum argumentum, & rhythmis, vt Ilias Homeri, & Annales Ennij. *Poesis*, est ars earum rerum.

26 *Doctum*, & *peritum* cum simile videatur, à Tullio discretum est, vt sit *peritum* plus, quam quod *doctum*, de offic. libr. iij. Itaque cum sint docti, à peritis desuntur facillè sententia.

27 ¶ Inter *Urbes*, & *Ciuitatē* hoc interest. 30
Urbs est ædificia. *Ciuitas* incolæ. Virg. Æneid. lib. j. *Urbs* antiqua fuit. Enn. Telepho: Et ciuitatem video Argiuum incendier. Pacu. Atralanta: Sollicita studio, obstupida suspensio animo ciuitas. M. Tul. de republ. lib. j. Quam cum locis, manūque sepulserit, eiusmodi cõiunctionem rectorum oppidum, vel urbem appellatam delubris distinctam, spatiosque communibus. omnis ergo populus, qui est talis cæteris multitudinis, qualem exposui, ciui- 40
tas est: omnisque ciuitas est constitutio populi. Idem ij. Quo auctore, & principe vocitatur ciuitas. Sisen. Histor. lib. iij. Deniq; cum variis voluntatibus incerta ciuitas trepidare. Pompon. Cum vertice superiorem locum inscendo.

28 ¶ Inter *Cogitare*, & *Deliberare* hoc interest. *Cogitare* est dubitare; *Deliberare* confirmare. Turpil. Boethont. Quæso cogita, ac delibera. Idem Philopatro: Certum ac deli- 50
beratum est me illis obsequi.

29 ¶ *Sciens*, & *consciens* hoc differunt: quod *Sciens* secum; *Consciens* cum alio sciens est: licet consciens indifferenter positum legerimus.

30 ¶ *Auspiciū*, & *Auguriū* his intellectibus discernuntur: quod sit *Auspiciū* auiū inspectio, & quæ ex volatu auium significetur, & vocibus; *Auguriū* autem rerum omnium coniecturas prudenter, ac diligenter amplectitur. 60

31 ¶ *Monstra*, & *Ostenta* similiter intelliguntur, quod imminetia monstrent, & ostendant. ¶ *Omen* verò votum est mentis, & vocis. vnde sacrificantibus dicitur, bona omnia habere. id est, vt circumstantes & mente rectè velint, & bona oribus proferant. ¶ *Portentum* non solum quod portendat; sed etiã quod iam apporet, & faciat ex his significationibus, quæ in auspiciis, & auguriis, & extispiciis ostenduntur, ¶ *Prodigiū* autem semper pessimum est, dictum quasi portò adigendum. Virg. Æneid. lib. iij. Sola nouum, dictūque nefas, Harpyia Celano Prodigiū canit, & tristes denuntiat iras.

32 ¶ *Iniuriā*, à *contumelia* hoc distat. *Iniuriā* enim leuior res est. Pacuuius Peribœa: Patior facillè iniuriā, si est vacua à contumelia. Czecilius Fallacia: Facillè ærumnā ferre possum, si inde abest iniuriā, Etiamque iniuriā nisi contrā constant contumeliā.

33 ¶ *Fulmen*, *Fulgur*, & *Fulguritus* his intellectibus discernuntur. Est enim *Fulmen* telum ipsum quod iacitur. Vt Virg. Georg. li. j. Ipse pater media nimborum in nocte corusca Fulmina molitur dextra. *Fulgur* ignis qui corruscat fulmine. vnde & fulgetra dicitur, & fulgor. Virgil. lib. v. Maculosus & auro Squamam incendebat fulgor. *Fulguritus* dicitur fulgure tactum, vel exustum.

34 ¶ *Iurgium*, & *Lis* hanc habent distantiam: quod *Iurgium* leuior res est. siquidem inter beniuolos, aut propinquos dissensio, vel concertatio iurgium dicitur; Inter inimicos dissensio *Lis* appellatur. M. Tul. de Republ. li. iij. Admiror nec rerum solum, sed verborum etiam elegantiam. Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio non lis, inimicorum iurgium dicitur. Et in sequenti: Iurgare igitur lex putat inter se vicinos, non litigare.

35 ¶ *Mercus*, & *Mercatura* hoc distat. *Mercus* est species; ipsa *Mercatura* actus ipse, vel lucrū de merce. *Mercatus* autē locus, in quo agitur mercatura. M. T. de Republ. li. iij. Phœnices primi mercaturis, & mercibus suis auaritiā, & magnificentiam, & inexplebiles cupiditates omnium rerum exportauerunt in Græciam. Var. Sexagesi: Vbi tum comitia habebant, ibi nunc sit mercatus. Serenus opusculis: Ad mercatum eo villice, ecquid vis inde euchi, aut agi? Cic. Tuscul. lib. quinto: Ita nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex vrbe aliqua. Et de offi. li. iij. Ad quos cum tanquã ad mercaturam bonarum artium sis profectus, inanem redire turpissimum est.

39 ¶ *Superstitionis*, & *Religionis* distantiam manifestissimè discernit M. Tul. de natura deorum lib. ij. Non enim philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem à religione separarunt. Num qui tota die precabantur, & immolabāt, vt sibi sui liberi su-

perfitites eſſēt, *ſuperſtitioſi* ſunt appellati, quod nomen patuit poſtea latius. Qui autem omnia, quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter retractarent, & tanquam relegerent, dicti ſunt *reliſiſi*, ex eligendo. ¶ Sed verè *ſuperſtitioſi* proprietatem ex hoc habent, quod præ cultura deorum ſuperſedeant cætera, id eſt negligat. Itidem & *reliſiſi*, quaſi religioſi omnium cæterorum ſacrificiis deſeruiant.

37 ¶ *Peius*, & *Deterius* hic ſenſibus diſcernuntur: quod ſit *Peius* à malo, quod in uſu eſt, & creberrimè frequentatur; *Deterius* verò à bono, vt minoris ſit meriti, quàm id, quod placet. Virgil. Geor. lib. iij. Deterior qui vilis, eum ne prodigus obſit Dede neci. Idem libro viij. Deterior donec paulatim ac decolor ætas. Hæc enim melioribus comparata ſunt.

38 ¶ Inter *Circum*, & *Globum* hoc intereſt: quòd *Circus* eſt planities rotunda, vt circuitus: *Globus* ſoliditas vndique verſum rotunda, vt eſt ſphæra. M. Tullius de natura deorū lib. ij. Cūnque duæ formæ præſtantiffimæ ſint ex ſolidis globis, ſic enim ſphæram interpretari placet. ex planis aut[em] eſt] *Circus*, aut orbis. Virgilius libr. v. Mediæque in valle theatri *Circus* erat. Et: Lucentemque globū lunæ, Titaniaque aſtra.

39 ¶ *Manubias*, à *Præda* hoc diſtare veteres exiſtimarunt, vt ſit *Præda* corpora ipſa rerū, quæ capiuntur; *Manubie* verò pecuniæ ex præda vendita redactæ, & ſic apud plurimos. nã & Marcum Tullium de lege agraria, ita ſenſiſſe voluerunt. Prædam, manubias ſectiles, caſtra denique Cn. Pompeij ſedente imperatore cenſores.

40 ¶ *Peruicacia*, & *Pertinacia* hoc diſtant: *Peruicacia* eſt interdum bonarum rerum perfeuerantia, *Pertinacia* ſemper malarum. Accius Myrmidonibus: Tu pertinaciam eſſe *Archiloche* hanc prædicas, Ego peruicaciam aio, & à me vt volo. Nam peruicacem dicis me eſſe, & vincere Perfacile patior, pertinacè nil moror: Hæc forte ſequitur, illam indotiti poſſident, Tu addis quod vitio eſt, demis quod laudi datur.

41 ¶ *Senſus*, & *ſenſa* hoc ſeparantur: *Senſus* enim ſunt, qui ſentiunt: *ſenſa* quæ ſentiuntur. Cicero de Oratore: Et quod exprimere dicendo ſenſa poſſumus. nam primum manifeſtū eſt, & ſapere nos, cūn incitatio ſit, vel ſenſus.

42 ¶ *Iuuentus* & *Iuuenta*, & *Iuuenilitas* hoc diſſerunt. *Iuuentus* iuuenes; *Iuuenta* ætas ipſa; *Iuuenilitas*, quod *ſpici*, vel *mãto*, vocant Græci. Vir. Geor. li. iij. Et patiens operis, paruoque aſſueta *Iuuentus*. Idem eodem: Interea ſuperat gregibus dum læta *Iuuentus*, Solue mares. Salluſtius *Catiline* bello: Ibi que *Iuuentutem* ſuam exercuit. Idem *Catiline*:

Scio fuiſſe nonnullos, qui ita exiſtimarent, *Iuuentutem*, quæ domum *Catiline* frequentabat. Varro *Tichono*, *ſibi* & *ſuis*: Quam dereliquit multicipida *Iuuenilitas*.

43 ¶ *Morata*, *morigera*, & *morofa* hanc habent diſtantiam: quòd *Morofa* eſt contrariis, peruerſiſque moribus. Afranius Vopifco: Dū morigeram, dum moroſam præbeo, Deinde aliquid dedita opera controuerſiæ Concino, lædo interdum contumeliis. M. Tull. de ſenectute: Ac ſunt moroſi, & anxij, & iracundi, & difficiles ſenes. Plautus Aulul. Dummodo *Morata* rectè veniat, dorata eſt ſatis.

44 ¶ Inter *Vegetum*, & *Vigens* hoc intereſt: quòd *Vegetum* ſit incolume; *Vigens* forte. Nã *vegetum* corporis; *vigens* etiam animi poſſumus dicere, vt in multis.

45 ¶ *Profeſti*, & *Feſti* dies diſcernuntur ſic. *Profeſti*, ſunt à feſtiuitate vacui. Afran. Priuigno: Que feſtuo nos facere ſolemus die, quotidiano opere promiſcè omnia, atque profeſto concelebras focum.

46 ¶ *Quære*, & *requirere* hoc diſferunt: quoniam *Requirere* eſt diu quære. Afranius Fratriis: Proin tutum quæram, ne requiram te vide.

47 ¶ *Specula*, & *ſpeculum* ſicut genere, ita ſignificantiæ diſferunt. Nam *Specula* deſpicientiam ſignificat. Virg. libro decimo: Atque leo *ſpecula* cūm vidit ab alta *Stare* procul campis meditantem prælia taurum. *ſpeculum*, quod imago redditur. M. Tullius in *Clodium*, & *Curionem*: Sed credo poſtquam tibi *ſpeculum* allatum eſt, longè te à pulcriſ abeſſe ſenſiſti. Varro *Eumenidibus*: Sed nos ſimul atque in ſummam *ſpeculam* peruenimus, Videmus *populum* futuris incinctum tribus.

48 ¶ *Conſiteri*, & *Proſiteri* hoc diſtāt: quòd *Proſiteri* voluntatis eſt; *Conſiteri*, neceſſitatis, & coactus: quod ita poſitum ſæpiùs legimus. Cicero pro *Manlio*: Hic ego non ſolum conſiteor, verùm etiam proſiteor. Honeſtius proſiteri, quàm conſiteri.

49 ¶ *Vlcus*, & *vulnus* hoc diſtant: quòd *Vlcus* reſta, & clauſa eſt malignitas. Vir. Geor. lib. ij. Quam ſi quis ferro potuit reſcindere ſummum *Vlcis* os, alitur vitium, viuſque tegendo *Vulnus*, hians, & patens. Idem libro nono: Produxi præſiſve oculos, aut *vulnera* laui *Veſte* tegens.

50 ¶ *Quartum*, & *quarto* prudentes diſſerere dixerunt. Varro *Disciplinarum* quinto: Aliud eſt *quarto* prætorem fieri, aliud *quartum*. Et *Quartum* locum ſignificat, & tres ante factos; *Quarto* tempus ſignat, & ter ante factum. Ennius rectè *Quintus* pater *quartum* fit *Conſul*.

51 ¶ *Turpe*, & *ſædum* quam habeant diſtantiam, manifeſtum eſt. Nam *turpe* leuior reſ eſt.

est: *Fædum*, vim habet maiorem. M. Tull. de offic. Luxuria verò cum omni ætati turpis, tū senectuti fœdissima est.

52 ¶ *Forma, & Figura*, quæ sit differentia, M. Tul. manifestator est. Nam *Formam* integritatem speciei esse voluit: *Figuram* formam nostram. M. Tul. de offic. lib. j. Principio corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem, quæ formam nostram, reliquàmque figuram, in qua esset species honesta, eam poluit in promptu.

53 ¶ *Dignitatem, & venustatem*, discerni voluit M. Tul. ut *Dignitas* viris; *Venustas* feminis sit attribuenda, De offic. libro j. Venustatem muliebrem dicere debemus, dignitatem virilem.

54 ¶ *Monstra, & Prodigia, & Portenta* hoc distant: quòd sunt *Monstra* & *ostenta*, monita deorum. Virgil. lib. iij. Primumque parentem *Monstra* deum refero. *Prodigia*, deorum minæ, vel ira. Idem lib. tertio: *Sola* nouum, dictūque nefas *Harpyia* Cæleno *Prodigium* canit. Et lib. sexto: *Prodigiis* acti cælestibus ossa piabunt. *Portenta*, ostenta, quæ aliquid imminere significant. Lucil. libro xxvj. Nisi portenta, anguēsque volucres, ac pinnatos scribitis.

55 ¶ *Celare, & Celare*, hanc habent distantiam: quòd *Celare* est tegere, & abscondere. Terentius: Bene dissimulatam amorem, & celatum indicans. Virg. Æn. li. vj. Secreti celat calles. *Celare*, inscalpere. Virg. Æn. li. j. Cælatæque in auro Fortia facta parū. Varro Agathone: Numnam cælatus in manu dextra Icyphus, Cælo dolitus arte ostētat Mentoris?

56 ¶ *Ignoscere, & Concedere*, quemadmodū inter se distāt, aperit M. Tul. ad Cæsarem iuniorum lib. j. Quod mihi, & Philippo vacationem das, bis gaudeo. nā & præteritis *ignoscis*, & *concedis* futura.

57 ¶ *Contemnere, & Despiciere*, eò distāt: quòd est *despicere* grauius, quam *contemnere*. M. Tul. in Verrem actione iij. Quémque contempserit, despexerit, liberum esse nunquam duxerit. Idem ad Cæsarem lib. iij. Amici nonnulli te contemni, ac despici, ac pro nihilo haberi senatus voluit. Et de senectute: Contemni se putant, despici, illudi.

58 ¶ *Cupiditas, & Cupido*, diuersa sunt. Nam *cupiditas* leuior est. Lucil. li. xxij. *Cupiditas* ex homine; *cupido* ex stulto nunquam tollitur: quòd cupiditas pars quædam sit temperatio defluens ex cupidine.

59 ¶ *Æmulatio*, ab *Imitatione*, hoc distat: quòd *Imitatio* simplex est, & liuorem atque inuidiam non admittit: *Æmulatio* autem habet quidem imitandi studiū, sed cum malitiæ operatione. Virg. lib. vj. *Æmulus* interceptum Triton (si credere dignum est) Inter saxa virum spumosa immererat vnda. Tull.

in Cæsaria. Quasi quodam æmulo, atque imitatore studiorum & laborum meorum, & comite abstracto.

60 ¶ *Probatum, & Spectatū*, vis maioris est. Lucil. lib. xxvj. Tuam probatam mihi, & spectatam maximè adolescentiam.

61 ¶ *Bellum, & Prælium*, hoc differūt: quòd *prælia* partes sunt belli, hoc est in bello congressiones. Lucil. lib. xxvj. Ut populus Romanus victus vi, & superatus præliis sæpe est multis: bello verò nunquam, in quo sunt omnia. Virg. lib. vnde cimo: Infanteria fugiens media inter prælia belli.

62 ¶ *Inter Cauere, & Vitare*, Lucil. esse distantiam voluit lib. xxvj. & esse plus *vitare*: Quid tibi cauendum censes, quid vitandum maxumè.

63 ¶ *Vetustifcere, & Veterascerere*, quid inter sit Nigidius commentator Grammaticus li. x. deplanauit: Dicemus quæ vetustate deteriora sunt *vetustifcere*; *inuetrascerere*, quæ meliora. M. Tul. ad Hirtium lib. vij. Cum enim nobilitas sit nihil aliud quàm cognita virtus, quis in eo, quem veterascentē videat ad gloriam, generis antiquitatem desideret?

64 ¶ *Nocens à Nefario, & Impio*, distare, uti *Nocens* leuius videri possit, M. Tul. de offic. lib. ij. voluit: Nec tamen ut hoc fugiendū est, ita habendum est religioni contrarium, nocentem aliquando, & nefarium, impiūque defendere.

65 ¶ *Innuere, & Annuere*, hoc distant: quòd *Innuere* est facie significare. Terent. Adelpis: Annuere, quin pugnus continuò in mala hercat. Non innueram, verum in istam partem potius peccato tamen. *Annuere*, concedere. Virgil. libro x. Annuit his Iuno, & mentem latata retorfit. M. Tul. Hortensio: Quod cum vterque nostrum annuissent, omnesque ad id tempus, quod erat dictum postero die venissemus. Positū est annuere pro innuere: Plautus Asinaria: Neq; illa vlli homini nutet, ni cter, annuat.

66 ¶ *Flagrare, & Fragrare*, ita discernuntur: quòd *Flagrare* est incendi, & ardere; *Fragrare* verò olere, & in plurimis inuenitur ista discretio.

67 ¶ *Noxa, & Noxia*, hanc habent diuersitatem: quòd est *Noxa* peccatum leue. Virgil. Æncidos libro primo: Vnius ob noxā & furias Aiæcis Oilei. *Noxia* nocentia. Virg. libro octauo: Iræque & crimina noxia cordi. M. Tul. Hortensio: Et cæteras quidem res, in quibus peccata non maximè afferunt noxias tamen, ni sciunt, attingunt.

68 ¶ *Plus, à Multo*, vetustas voluit discrepare, & potest videri hanc habere distantiam, ut sit *Multum*, à plurimo minus, ac non supra modum. Virg. Georg. lib. j. Multum aded rastrois glebas qui frangit inertes. *Plus*, sicut in

plerisque, quod maioris modi est, quam necessarium est, atque ideo M. Tull. maius discreteuit Epist. ad Catonem: Nec ideo mihi desiderandam esse dignitatem meam, quod eam multi impugnant, sed eo magis recolandam, quod plures desiderant.

69 ¶ *Inter Speratam, Dilectam, & Pactam & Sponsam*, hoc interest: quod virgo prius quam petatur *sperata* dicatur. Plaut. Amph. Amphitruo uxorem salutat letus, speratam suam. Dehinc *promissa*, vel *pacta*, vel *sponsa* dici potest. Virgil. *Aeneid.* lib. ij. Cui pater & cōiux quodam tua dicta relinquitur? Et idem alio loco: Et gremiis abducere pactas. Titin. *Diuortio*: Cui exacta aetate sponsa sit desponsa.

70 ¶ *Mutuum*, à *Fœnore*, hoc distat, quod *Mutuum* sine vluris; *Fœnus* cum vluris sumitur, & est accepti fœtus. vnde & fœnus dictum est, vt Græcè *τοκος*, quasi partus multi sumpti. Plaut. *Afin.* Nam si mutuum non potero, certum est, sumam fœnore. Vnde honestius mutuum est, quod sub amico affectu fiat, tamen vsu temporis necessarii fœnore sumere decet.

71 ¶ *Inter Nutare, & Annuere, & Nictare*, veteres hoc interesse voluerunt: vt *Nutare* capitibus; *Annuere*, vel innuere narium vel labiorum; *Nictare* oculorum significantiam esse decreuerint. Plautus *Afinaria*: Nec illa vlli homini nutet, nictet, annuat.

72 ¶ *Simulare, & Dissimulare*, hanc habent distantiam. *Simulare*, est fingere scire, quæ nescias; *Dissimulare*, fingere nescire, quæ scias. Sal. *Catiline bello*: Cuius rei libet simulator, ac dissimulator.

73 ¶ *Castitas, & Pudicitia*, paria deputantur: cum sit *Pudicitia*, ab iniuria turpium libidinum libera; *Castitas*, & ab his continens, & remota; præterea & religiosa munditia, & puritas. Virgilius *Georg.* lib. ij. Casta pudicitiam feruat domus. Virg. *Aeneid.* lib. vj. Quisque sacerdotum casti dum vita maneret. Et libro vij. Præterea castis adolet cum altaria tedis. atque ideo plus est castitas à pudicitia, quod par sit pudicitia cum aliis cæteris castitas.

74 ¶ *Pascere, & Alere*, hoc distant auctoritate: vt sit *Alere*, sufficere generis curam habere; *Pascere*, natos cibo saginare: Varr. *de re rustica* lib. ij. Vbi pragraues pascuntur pauonum greges.

75 ¶ *Ora, & Ora*, licet paria esse videantur; tamen vt genere, ita intellectu distant. nam quoties in his *neutrum* genus tangitur, vultus, vel facies nostra significatur. Virgilius: Os, humerisque deo similis. Et libro xij. Ora citatorum dextra detorsit equorum. quoties *femininum*, cuius rei libet fines. Virgil. *Aeneidos* lib. j. Exire, locosque Explorare nouos, quas vento accesserit oras.

76 ¶ *Inter Exstinguere, & Opprimere*, interesse Cicero voluit de amicitia, vt sit maius.

Opprimere, quam *Exstinguere*. Quamobrem primum danda opera est, nequa amicorum dissidia fiant: sin tale aliquid euenierit, vt extinctæ potius amicitia, quam oppressæ videantur. quasi quod exstinguitur possit renouari; quod opprimitur, non queat.

77 ¶ *Morbum, à Vitio*, prudentia veterum sic voluit separari: vt sit *Morbus*, cum accessit vtique aut temporis, aut cōtagij; *Vitium* perpetua & insanabilis, atque irreuocabilis causa.

78 ¶ *Meminisse, & In memoriam redire*, hoc differre Aristoteles putat, *διαφέρει μνησθῆναι τῶν μνησθῆναι, & vult meminisse omnium esse animantium, vt cibi, potionis, somni, voluptatis: in memoriam reuocare*, quod exciderit, non nisi homines posse.

79 ¶ *Die quarta, & Die quarto*, hoc differre prudentes volunt: quorum tamen auctoritas in obscuro est, vt sit *die Quarto* temporis præteriti; *die Quarta* futuri.

80 ¶ *Mentiri, & Mendacium dicere*, quemadmodum distent, P. Nigidius studiis bonarum artium præclarissimus manifestissimè separauit. Qui *mentitur*, ipse non falsus alterum fallere conatur: qui *mandacium dicit*, ipse fallitur quantum in se est, vir bonus præstare debet, vt non mentiatur, prudens ne mendacium dicat: alterum iudicat in homine, alterum non.

81 ¶ *Festinare, & Properare*, veteres voluerunt habere distantiam: Cato oratione, quam de suis virtutibus scripsit: Aliud est properare, aliud festinare. qui vnū quid maturè transigit, is *properat*: qui multa simul incipit, nec perficit, is *festinat*. Verum utrorumque verborum ratio sub hac significantia proxima est veritati, vt sit sepe animi *properare* studiosè ad res aliquas contendenti, *festinare* corpore necessitatibus obsequendi. Virgil. lib. iij. Et mediis properas aquilonibus ire per altum. Idem *Aeneid.* lib. ij. Festinate viri, nam quæ tâtera moratur Segnitias?

82 ¶ *Matrona, & Materfamilias*, dissimilitudinem hoc modo veteres docti separant quidam, vt sit *Matrona* quæ peperit semel; *Materfamilias* quæ sapius: sed hæc definitio videtur absurda. Ad hæc fidelius locupletiores *matronam*, quæ in matrimonio sit mariti etiam ante susceptos liberos, dicentiam; meliorem tamen matris futuræ spe M. Tullius nomine nuncupatam: *matrem verò familiam* quæ in familia mancipioque sit patria, & si in mariti matrimonio esset.

83 ¶ *Auarum, & Auidum*, ita discernuntur: *Auarum* enim semper in reprehensione est; *Auidum* autem ab auendo, quod est, etiam honestè cupiendo, & à delectatione intelligi potest, ac per hoc aliquando malis, aliquando bonis adiungitur causis. Vt Virg. *Georg.* li. ij. Pascuntur oves, auideque iunecæ. Sallust. *bell. Catiline*: Laudis auidi, pecunie liberales erant.

84 ¶ *Audacia*

84 ¶ *Audacia*, & *Audentia* hoc differunt: quòd *Audentia* fortitudinis sit, *Audacia* temeritatis. Vt Sallustius: *Audacia* pro muro habetur: & apud veteres sæpe sic. *Audentia*. Virg. *Audentis* fortuna iuuat. Et: *Audentior* ibo In casus omnes. *quoniam* & *audacia* pro fortitudine legimus, vt Virgii. lib. ix. Irim de cælo misit Saturnia Iuno *Audacem* ad Turnum. Et: Aude hospes contemnere opes, quod humanitatis sit potius, quàm temeritatis.

85 ¶ *Prospicere*, & *Respicere* distant: vt aduersum videre. *Prospicere* rectè dicatur; *Respicere* quasi retrò aspiciere. Varr. Manio: Sedes altus alieno sumptu, neq; pòst respiciēs, neque ante prospiciens.

86 ¶ *Furor*, ab *Insania* distare Cic. Tusc. li. iij. ostendit: Itaque non est scriptum, si *insanus*; sed, si *furiolus* esse incipit. *Insaniam* enim censuerunt inconstantiam, id est, sanitate vacantem; tamen posse tueri mediocritatem officiorum, & vitæ communem cultum, atq; vilitatem. *Suorem* autem esse rati sunt mentis ad omnia cæcitatem. quod cum maius esse videatur, quàm *insania*, tamen eiusmodi est, vt furor in sapientem cadere possit, *insania* non possit.

87 ¶ *Confidentia*, & *Fidentia* discretionem pandit M. Tul. Tusc. lib. iij. Qui fortis est, idè *fidens*, quoniam *confidens* mala consuetudine loquentium in vito ponitur, ductum verbū à *confidendo*, quod laudis est. Qui autem est *confidens*, is profectò non extimescit. discrepat enim à timendo *fidens*.

88 ¶ *Inuidia*, & *Inuidentia*. Cic. Tusc. li. iij. Possit etiam in misericordiam, possit in inuidiam. Non dixi in *inuidiam*, quæ tum est, cum inuidetur. Ab inuidendo autem *inuidentia* rectè dici potest, vt fugiamus ambiguum nomen *Inuidiæ*. Et lib. iij. Vt *agritudini* inuidentia. (vtendum est enim docendi causâ verbo minus vilitate; quoniam inuidentia nō in eo, qui inuidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui inuidetur.)

89 ¶ *Agrotatio*, & *Agrotudo*. Cic. Tusc. li. iij. Sed propriè vt *agrotatio* in corpore, sic *agrotudo* in animo nomen habet.

90 ¶ *Iracundus*, & *Iratus*, ebrius & ebriofus, amator & amans quid inter se distent, Cicero discreuit Tusc. lib. iij. Aliud *iracundum* esse, aliud *iratum*; vt differt anxietas ab angore. neque enim omnes *anxi*, qui anguntur aliquando. Inter ebrietatem, & ebriofitatem hoc interest, aliud est amatorem esse, aliud amantem.

91 ¶ *Latiari*, & *Gaudere* distant: vt Cicero Tusc. lib. iij. Atque vt confidere decet, timere non decet, sic quidem gaudere decet, *latari* non decet: quoniam docendi causâ à gaudio *latitiam* distinguimus. vt autem inuit idem Cicero *gaudium* in sapiente, & in rebus

bonis semper est; *latitia* etiam in malis, & turpibus rebus esse potest.

92 ¶ *Pernicitatem*, & *Velocitatem* Cic. discreuit Tusc. li. v. Præstans valetudine, viribus, forma, acerrimisque sensibus: adde etiam, & lubet, *pernicitatem*. Virg. Geor. lib. iij. hos sensit. Dura iacet *pernix* instrato saxa cubili. vt illud sit celeritatis; hoc patientissimæ fortitudinis.

93 ¶ *Metum*, *Timorem*, *Formidinem*, *Pauorē* Cicero discreuit Tusc. libro quinto: In quem autem metus, in eum *formido*, *timiditas*, *pauor*, *ignauia*.

94 ¶ *Innocens*, & *Innocuum* hoc distat: quòd sit *Innocens* non nocens; & *Innocuum* illatum. Virgilius libro decimo: Et sedere carina Omnes *innocua*.

95 ¶ *Legere*, & *Eligere* non sub ea significatione intelligi vult Varro de re rustica li. j. *Aprica* prius debet descendere de vite: in viti demia diligentis, viti non solum legitur ad bibendum, sed etiam eligitur ad edendum. vt sit *legitur*, colligitur, vt plerumque eligitur melior quæque de plurimis.

96 ¶ *Miserari*, & *Misereri* ceteri his sensibus esse voluerunt: vt sit *Miserari*, flere & lamentari; *Misereri*, miserationem alienis casibus exhibere, & actiuo ad primū affectum, passiuo ad secundum. Acc. Euryface: Heu mihi, vt etiam hæc arumna mihi luctum addit luctibus. alia persona: Quid *miserari* id me Euryfacem tuam sodalitatē memoras? *formidas* tibi? te commiserabar magis, quàm *miserabar* mei, & multis mei & aliquando *vexata* generibus?

97 ¶ *Acerosum*, & *Aceratum* vtrunq; nouè positum; sed distant proprietate signatū. *Acerosum* namque panem farre minus purgato, nec sordibus à candido separato dicitur veteres putauerunt. Lucillius lib. xxv. Quæ gallam bibere, ac rugis conducere ventris Farre *aceroso*, oleo decumano, pane cumano coegit, tunc Græci *ὑπὸ ἀρωγῆ* vocant. *Aceratum* verò est lutum paleis mistum, vt *laterarij* vsus est. Lucil. lib. ix. *Lateri* qui ducit habet nihil amplius. Nam quam commune lutum à paleis, cœnūque *aceroso*.

98 ¶ *Multum*, & *Satis* eo distant: quòd *Multum* infinitum est; *Satis* finitum. Auaris illud, hoc parit se continentibus applicandum est. Lucil. lib. v. Nam si quid *satis* est homini, id *satis* esse potisset: Hoc sat erat: nunc cum hoc non est, qui credimus porrò *Diuitias* vllas animum mi explere posse? Et libro xviii. Denique vti stulto nil sit *satis*, omnia cum sint.

99 ¶ *Omne*, atque *Totum*, vt ab omni plus esse *Totum* putent, volunt quidam esse scintillum; cum indiseretè inter auctores frequenter positum legerimus, & vtrunque cum si-

gnificantiā *uniuersitatis*. Lucret. l. j. Totum video per inane geni res. Virgilius Bucolicis: Omnia vincit amor. Et idem Georg. libr. iij. Omne adeo genus in terris hominumq; ferarumque, Et genus æquoreum, pecudes, præterque volucres. In furias, ignemque ruunt, amor omnibus idem. Et Æneid. lib. vj. Totamque infusa per artus Mens agitat molē, & magno se corpore miscet. Quid quod totum, quod plus putatur, nō pro *cuncto* alicubi accipi potest? Vir. Geor. li. iij. Totas Aduolucere focis vlnos, igniq; dedere, vt sit totas, integras; non omnes, quæ in mūdo sunt, vlnos.

100 § *Niti*, & *Obniti* cūm ex vno sint intellectu, acceptis tamen præpositionibus fit diuersum. *Niti* enim potest videri, aut aliquā gratiam, aut honorem, aut vtilitatem ærumnoso tendere sine labore: quanquam in aliquibus grauius audiatur, vt sint enixæ parienti labore defunctæ; *Obniti* autem incumbere manifestū est. Vir. li. vj. Ille vides pura iuuenis qui niritur hasta. *Obniti* verò est cōtra aduersa oblectari. Virgil. Sæpe vsque adeo obniti non cedere. Et alibi: *Obniti* torquent spumas, & cœrula verrunt. Terent. Andria: Pedibus, manibusque obnixè omnia facturum.

101 § *Illix*, & *illex* hoc discernuntur. ab illicedo *Illix*; *illex* verò à quo lex non feruetur. Plautus Pœnulo: Qui illi tātæ rei ante fūim⁹ illices. Idem Persa: In iure illex, hoc est, viuēs sine lege, sine iure labes populi.

102 § *Ergastulum*, & *Ergastulus* vt genere, ita & intellectibus differunt. Nam *neutro* carceris locus est, *masculino* custos pœnalis lo-

ci. Lucil. lib. xv. Non ergastulus vnus, & alius iudicem opposuit, vt nemo sententiam liberè, quasi ergastulus possit dicere.

103 § *Fremere*, & *Frendere* hoc disseparantur: quod est *Fremere* magnum sonare. Virg. Georgicorum libro ij. Fluctibus, & fremitu assurgens, Benace, marino. *Frendere* alicubi cum gemitu, vel iracundia miserum, aut minax sonare. Virg. Æneid. li. iij. Luminis effossi fluuidum lauit inde cruorem Dentibus infrendens gemitu. Pacu. Antio. *Frendere* noctes misera, quas perpessa sum. Plau. Nec macharam audes dentes frendere. Pacu. Antio. Fruges frendo solas, ac sic probore. Accius Troadibus: Saxo fruges frendas.

104 § *Fora*, & *Fori*, vt genere, ita & intellectibus discernuntur. *neutro* enim loca sunt, quibus ius dicitur; *masculino* spacia in nauibus: vt Virg. vj. Inde alias animas, quæ per iuga longa sedebant, Derubat, laxatque foros, simul accipit alueo Ingentem Æneam. vel locus apertus, ac patens, vnde & gladiatores foros facere dicuntur, cū lōgo circuitu sectantur.

105 § *Educere*, & *Educare* hanc habent distantiam. *Educere* est extra trahere; *Educare* connutrire, vel prouehere. Var. de liberis educandis: Educit enim obstetrix, educat nutrix, infirmitatē paedagogus, hoc & magister.

106 § *Aborsus*, & *Abortus* varias habet significationes. *Aborsus* enim ille dicitur est, qui in primis mensibus, cūm conceptu exordium factum est; *Abortus* propè tempus pariendi: tunc enim moritur quod nascitur. in plurimis hoc reconditum inuenimus.

DE IMPROPRIIS.

C A P. V I.

E Dolare fabricorum est verum verbum, cūm materiarum complanatur asperitas. Vñ sunt eo laudandi scriptores vetustatis, etiam ad alias fabricas rerum. Varro Bimarg. Cūm tot comœdias sine vlla fecerimus, ego vnum libellum non edolem, vt ait Ennius.

2 § *Suleus* omne quicquid in longitudine aculeatum est; dici potest veterum auctoritate doctorū. Var. Bimarg. Et pater diuim trifulcum fulmen igni feruido actutum micat in tholum Marcelli. Virg. Æn. lib. ij. Et linguas micat ore trifulcis.

3 § *Penulam*, abusuè omne quicquid tegit, nobilissimi veteres transtulerunt. Varr. Manio: Cūm corrigias diruptas tenet, penula reliquam pedem scortea pertegere.

4 § *Vitreum*, pertenuæ, & perlucidū quicquid est, auctoritate veterum dici potest.

Varr. Mod. Quam istorum vitrea æstate ostendat vnice clauos.

5 § *Tela*, etiam lapides dici posse auctoritas docuit, & omnia quæ iaciuntur. Sisen. Histor. li. iij. Manualeis lapides dispartit, propterea quod is ager omnis eiusmodi telis indigebat.

6 § *Silentium*, fieri consuetudine sumptū est. Sisen. Histor. li. iij. Orii de contrario silentium.

7 § *Cacum* non solum oculis captum, sed & insidiosum, & occultè malum, vel latens, & tacitum quid veteres dicendum existimauerunt. Sisen. Histor. lib. iij. Subito mare subhorrescere, cæcisque fluctus in se prouoluereniter accepit. Vir. Æn. vj. Cæca regens silo vestigia.

8 § *Labra*, non hominum solum, sed & margines, vel fines dici posse auctoritas persuadet.